

Оксана Стефанівна Забужко- українська сучасна письменниця

Виконала:
учениця 11класу
Луцик Оля

Ім'я при народженні: Оксана Стефанівна Забужко

Дата народження: 19 вересня 1960

Місце народження: м. Луцьк

Громадянство: українське

Рід діяльності: поетка, письменниця, філософ,
літературознавець, публіцист

Оксана Стефанівна Забужко-

українська поетеса, письменниця, літературознавець, публіцист. У своїй творчості приділяє багато уваги усвідомленню української ідентичності і при цьому часто користується методологією фемінізму та постколоніалізму. У своїх творах використовує Харківський правопис.

Оксана Забужко закінчила філософський факультет (1982) та аспірантуру з естетики (1985) Київського університету імені Тараса Шевченка.

В 1992 Оксана Забужко викладала україністику в університеті Пенн-Стейт як запрошений письменник.

В 1994 авторка отримала стипендію Фонду Фулбрайта і викладала в Гарвардському та Піттсбурзькому університетах.

Починаючи з 1989 р. Забужко є старшим науковим співробітником Інституту філософії НАН України.

Творча діяльність

Оксана

Забужко провадила авторську колонку в деяких періодичних виданнях («Рапортата», «Столичные новости» тощо), вела літературні майстер-класи в Київському університеті.

Твори

Забужко здобули також міжнародне визнання, особливо широке — в Центральній та Східній Європі. Її вірші перекладалися 16 мовами світу .

Оксана

Забужко живе на письменницькій гонорари. Значна частка її доходу — надходить від книг, виданих за кордоном. Твори Забужко змогли завоювати європейські країни, та мають своїх прихильників у США.

У 1985 році вийшов перший збірник віршів Забужко

«Травневий іній». Оксана Забужко — член Асоціації українських письменників. У серпні 2006 року журнал «Кореспондент» включив Забужко в число учасників рейтингу ТОП-100 «Найвпливовіших людей в Україні»,

Поезія

Травневий іній (1985)

Диригент останньої свічки (1990)

Автостоп (1994)

Kingdom of Fallen Statues (1996)

Новий закон Архімеда. Вибрані вірші
1980-1998 (2000)

Друга спроба: Вибране (2005)

Проза

Інопланетянка (1992)

Польові дослідження з
українського сексу (1996)

Казка про калинову сопілку (2000)

Сестро, сестро (повісті й
оповідання, 2003)

Філософсько-літературознавчі праці

Дві культури (1990)

Шевченків міф України (1997)

Філософія Української ідеї та європейський контекст:
франківський період (1992)

Notre Dame d'Ukraine: Українка в конфлікті міфологій (2007)

Публіцистика

Хроніки від Фортінбраса (1999)

Let my people go. 15 текстів про
українську революцію] (2005)

Пам'яті
«проклятих поетів»

Оксана Забужко

ОПОВІДАННЯ ЗІ ЗБІРКИ
ЖИТИ-ПИТИ

